

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114203551
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114203551.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a členov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľky W. B., bytom Z. XXX, právne zastúpenej Mgr. O. N., advokátom so sídlom M. XX/XX, B. Z. proti odporcovi M. B., bytom N. XX, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu M. B., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny G., pracovisko R., na odvolanie navrhovateľky a odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 22. mája 2014, č.k. 31P/36/2014-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Účastníci **n e m a j ú** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozviedol manželstvo účastníkov W. B., rodenej N. a M. B., uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Obce B., vo zväzku 4, ročník 1987, na strane 170, pod poradovým číslom 2. Maloletého M. B. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky, pričom zastupovať a spravovať majetok maloletého budú obaja rodičia. Odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého M. sumou 60 Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Styk odporcu s maloletým upravil tak, že odporca je oprávnený stretávať sa s maloletým M.: každý párny týždeň v mesiaci, v čase od piatku od 16.00 hod do pondelka nasledujúceho týždňa, kedy privedie maloletého do školy, každý nepárny týždeň v mesiaci v čase od štvrtku od 16.00 hod do piatku nasledujúceho dňa, kedy ho privedie do školy okrem letných prázdnin, kedy bude mať právo stretávať sa otec s maloletým M. každý štvrtý júlový týždeň v čase od pondelka od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod a druhý augustový týždeň v čase od pondelka od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod. Matka je povinná maloletého M. na styk s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho v stanovenom čase otcovi v mieste bydliska maloletého, kde ho v stanovenom čase otec vráti matke. O náhrade trov konania rozhodol, tak že účastníci **nemajú** právo na náhradu trov konania.

V rozhodnutí konštatoval, že z vykonaného dokazovania v predmetnej veci, predovšetkým z výsluchu účastníkov konania, mal za preukázané, že boli splnené hmotnoprávne podmienky stanovené pre rozvod manželstva citovanými zákonnými ustanoveniami. Na kvalitu manželstva pôsobia predovšetkým sami jedinci, ktorí ho uzatvárali. V manželstve účastníkov nastal rozvrat, ktorý možno charakterizovať ako hlboký a trvalý. Vzťahy medzi nimi sú vážne narušené tak, že ich manželstvo si už neplní žiadnu zo svojich funkcií, na ktoré bolo určené. Účastníci majú zjavne rozdielne povahy a tiež názory na manželský život - plnenie úloh manželstva, spoločné záujmy, či sexuálny život. Z dôvodov na strane odporcu (požívanie alkoholických nápojov a následná agresivita) bola navrhovateľka nútená opustiť ich spoločnú domácnosť, keď už nebola schopná ďalej znášať agresiu zo strany odporcu. Navrhovateľka sa aj snažila

manželstvo zachrániť, keď sa do spoločnej domácnosti vrátila, avšak správanie odporcu sa nezmenilo a bola nútená spoločnú domácnosť opustiť opätovne a už natrvalo. Manželstvo účastníkov konania je teda iba formálne pretrvávajúcím zväzkom muža a ženy bez vzájomnej citovej náklonnosti, vzájomnej komunikácie a najmä porozumenia. Vzhľadom na negatívny postoj navrhovateľky k manželskému spolužitiu a na defenzívny postoj odporcu k riešeniu tohto stavu, nie je ani predpoklad obnovenia manželského spolužitia. Odporca nesúhlasil s rozvodom manželstva, popieral, že by mal problém s požívaním alkoholických nápojov, vinu za rozpad manželstva pripisoval nevere navrhovateľky, hoci táto nadviazala známosť až po jej odchode zo spoločnej domácnosti. Neprejavil však žiadnu snahu o nápravu ich manželského spolužitia a udržanie manželstva, iba obviňoval navrhovateľku. Pre správne fungovanie manželstva je potrebné, aby bolo založené a zotrvávalo na dobrovoľnosti oboch manželov. Podľa názoru súdu nemožno nikoho nútiť, aby proti svojej vôli zotrvával v manželskom zväzku. Keďže navrhovateľka odmieta zotrvať v manželskom zväzku a súd mal za preukázaný rozvrat manželstva, súd na základe týchto skutočností manželstvo účastníkov rozviedol.

Medzi správaním účastníkov v manželskom spolužití a rozvratom ich manželstva súd videl príčinnú súvislosť, a preto návrhu vyhovel a manželstvo účastníkov, neplniace si svoje spoločenské poslanie, rozviedol. Predovšetkým manželia majú povinnosť vytvárať zdravé rodinné prostredie, tak dôležité pre celkový vývoj a výchovu detí. Ak to nedokážu, je pre deti pochádzajúce z takéhoto zväzku vhodnejšie vyrastať v prostredí bez negatívnych javov a konfliktov, aj keď iba s jedným z rodičov.

Navrhovateľka je zamestnaná ako starostka obce, kde dosahuje príjem vo výške 420 Eur mesačne netto. Okrem toho je na základe dohody zamestnaná ako čašníčka na Y. v M., kde dosahuje príjem cca 350 Eur netto. Tiež je poberateľkou rodinného prídavku na dve deti. Má ešte vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére, ktorá študuje na vysokej škole. Odporca je zamestnaný ako traktorista v B. družstve Z., kde dosahuje príjem 602 Eur mesačne netto. Iný príjem nemá. Má ešte vyživovaciu povinnosť k dcére, ktorá študuje na vysokej škole. Maloletý M. má 9 rokov a navštevuje tretí ročník základnej školy. Má veku štandardné potreby, nosí okuliare. Tiež navštevuje ortopedickú, kožnú a alergologickú ambulanciu. Starostlivosť o maloleté dieťa zabezpečuje navrhovateľka. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky, aj napriek tomu, že s tým odporca vyjadril svoj nesúhlas a žiadal maloletého syna zveriť do striedavej osobnej starostlivosti. Súd však v tomto prípade prihliadol na výsledok znaleckého dokazovania, ktoré bolo vykonané v konaní o návrhu oboch rodičov na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom na súde pod sp. zn. 31P/251/2012. V uvedenom konaní bol dňa 13.05.2014 vyhlásený rozsudok, ktorým bol maloletý M. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 60 Eur mesačne. Podľa vyjadrenia znalca v uvedenom konaní je s poukazom na aktuálny stav rodinných vzťahov otázka striedavej osobnej starostlivosti predčasná. Poukázal na to, že matka dieťaťa umožňuje otcovi stretávanie sa s maloletým aj nad rámec. Ďalej uviedol, že otázka starostlivosti o maloletého je v súčasnosti zo strany otca prekrytá a významne ovplyvnená neprijatím alebo nezmierením sa s tým, že matka opustila otca dieťaťa. Maloletý má rád obidvoch rodičov, má s nimi vytvorenú dobrú, stabilnú citovú väzbu a tiež by bol najradšej, keby rodičia žili spolu. Zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky odporučila aj zástupkyňa kolízneho opatrovníka. Z vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov by nebolo v jeho záujme. Striedavá osobná starostlivosť by preto v súčasnosti nezabezpečila potreby dieťaťa lepšie ako súčasná starostlivosť, keď je dieťa v osobnej starostlivosti matky a vzťah s otcom si bude budovať prostredníctvom dostatočne rozsiahlej úpravy styku, keď ani matka otcovi v styku s dieťaťom nebráni. Pokiaľ ide o určenie vyživovacej povinnosti, súd určenú výšku vyživovacej povinnosti považoval za primeranú veku a potrebám maloletého dieťaťa ako aj schopnostiam, majetkovým a zárobkovým možnostiam odporcu.

Pokiaľ ide o úpravu styku, odporca nesúhlasil s jeho úpravou navrhovanou navrhovateľkou. Navrhovateľka žiadala, aby súd upravil styk odporcu s maloletým tak, že odporca bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry týždeň v mesiaci vždy od piatku od 16.00 hod do pondelka nasledujúceho týždňa, kedy ho privedie do školy a každý nepárny týždeň v mesiaci od štvrtku od 16.00 hod do piatku nasledujúceho dňa, kedy ho privedie do školy a počas letných prázdnin v štvrtý júlový týždeň v čase od pondelka od 08.00 hod do nedele do 19.00 hod. Odporca žiadal o týždeň širšiu úpravu styku počas letných prázdnin. Odporca tiež žiadal, aby súd vypočul maloletého k úprave styku, prípadne

k striedavej forme starostlivosti. Súd však jeho žiadosti nevyhovel s poukazom na nedávno vykonané znalecké dokazovanie v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 31P/251/2012. Súd teda upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, aby sa spolu mohli stretávať každý týždeň, čím má otec vytvorený dostatočný priestor, aby sa mohol podieľať na výchove svojho syna. Okrem toho ešte súd upravil styk otca počas dvoch samostatných týždňov počas letných prázdnin, s čím prejavil súhlas aj zástupca kolízneho opatrovníka.

Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka a odporca.

Navrhovateľka podala odvolanie proti výroku, ktorým súd určil vyživovaciu povinnosť odporcu k maloletému M. na čas po rozvode a žiadala, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že otec bude povinný prispievať na výživu mal. M. sumou 80 eur k rukám matky, vždy do 15. dňa príslušného mesiaca vopred, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. V odvolaní uviedla, že vo svojom písomnom návrhu žiadala o určenie výživného v sume 80 eur, čo vzhľadom na všetky okolnosti považovala za primerané výživné. Vo veci sa 22.05.2014 uskutočnilo pojednávanie, kedy na svojej požiadavke na určenie výživného v sume 80 eur zotrvala. Taktiež na tomto pojednávaní bol vypočutý aj kolízny opatrovník, ktorý doporučil určiť výživné v sume 70 eur. Samotný čistý mesačný príjem odporcu bol podľa správy jeho zamestnávateľa mesačne 602 eur. Súdom určené výživné potom predstavuje cca 10 % z čistého mesačného príjmu odporcu, čo sa jej nezdá primerané k možnostiam a schopnostiam odporcu. Navrhované výživné v sume 80 eur predstavuje 13,29 % z jeho čistého mesačného príjmu a mala za to, že takéto výživné zvládne popri bežných výdavkoch bez väčších problémov. Ďalej poukázala na to, že odporca nesúhlasil s rozvodom a je vysoko pravdepodobné, že odporca podá odvolanie, o ktorom bude rozhodovať Krajský súd. Mal. M. nastúpi v septembri do štvrtého ročníka základnej školy s čím sú spojené nové vyššie výdavky na jeho výživu, školské a záujmové potreby, návštevy ambulancií a s tým súvisiaci nákup zdravotných a ostatných pomôcok a je tiež pravdepodobné, že odporca zamestnaný ako traktorista bude mať vyšší príjem za nadchádzajúce letné mesiace. Preto mala za to, že navrhované výživné v sume 80 eur zodpovedá možnostiam a schopnostiam odporcu toto výživné platiť, ako aj novým výdavkom, ktoré vzniknú s nástupom mal. M. v septembri do ďalšieho ročníka školy a tiež s poukazom na skutočnosť, že o zvýšenie výživného bude možno žiadať najskôr až o rok, kedy začne mal. M. navštevovať druhý stupeň (piaty ročník základnej školy). Práve tento aktuálny rok v rámci ktorého absolvuje štvrtý ročník by bol pokrytý navrhovaným výživným v sume 80 eur. Navrhované výživné v sume 80 eur je výživným na čas po právoplatnosti rozvodového rozsudku, teda sa určuje na čas do budúcnosti, no nedá sa určiť presný čas kedy bude rozvodový rozsudok právoplatný, keďže ako uviedla a vzhľadom na doterajší postoj odporcu je vysoko pravdepodobné, že podá odvolanie proti celému prvostupňovému rozsudku, čím sa právoplatnosť rozvodového rozsudku oddiali.

Odporca v podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil. Namietal, že sudkyňa je voči jeho osobe zaujatá z predchádzajúcich konaní. S rozvodom manželstva nesúhlasí, lebo doteraz skutkový stav neobstojí, lebo neboli uplatnené žiadne priame dôkazy, neboli vypočutí žiadny svedkovia ani jeho syn. Žiadal, aby syn bol zverený do striedavej starostlivosti.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že s jej odvolaním nesúhlasí a zároveň namietal príjem navrhovateľky, že ho neuvádzala pravdivý.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny, pričom v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré považuje za správne.

Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 Zákona o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode sa na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 23 ods. 3 Zákona o rodine súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinnosti manželov podľa § 18 a § 19.

Základným predpokladom pre zrušenie manželstva rozvodom, je vážny rozvrat medzi manželmi, ktorý neodčiniteľne bráni ďalšiemu plneniu spoločenského účelu manželstva. Rozvrat vo vzťahoch medzi manželmi v zmysle § 23 Zákona o rodine nastáva vtedy, ak sa manželia neriadia vo vzájomnom správaní pravidlami, ktoré vyplývajú z jednotlivých ustanovení Zákona o rodine. Hĺbka rozvratu vo vzťahoch medzi manželmi závisí od toho, do akej miery sa nezhody manželov týkajú podstatných stránok ich spolužitia.

Dôležitosť jednotlivých úloh manželstva sa v jeho priebehu mení a to v závislosti od dĺžky jeho trvania, veku partnerov a ich detí. V manželstve, z ktorého pochádzajú maloleté deti, vystupuje do popredia výchovná funkcia a s tým spojená povinnosť rodičov vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Preskúmaním odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa o návrhu na rozvod manželstva účastníkov rozhodol správne a v súlade so zisteným skutkovým stavom. Zo spisu vyplýva, že vzťahy medzi manželmi sú tak vážne narušené a hlboko rozvrátené, a preto manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel, čo je predpokladom pre rozvod manželstva vyjadreného v ust. § 23 Zákona o rodine. Odvolací súd dospel zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že v manželstve účastníkov nastal rozvrat, ktorý možno charakterizovať ako hlboký a trvalý, vzťahy medzi nimi sú vážne narušené tak, že ich manželstvo si už neplní žiadnu zo svojich funkcií, na ktoré bolo určené. Účastníci majú zjavne rozdielne povahy a tiež názory na manželský život - plnenie úloh manželstva, spoločné záujmy, či sexuálny život. Manželstvo účastníkov konania je teda iba formálne pretrvávajúcim zväzkom muža a ženy bez vzájomnej citovej náklonnosti, vzájomnej komunikácie a najmä porozumenia. Vzhľadom na negatívny postoj navrhovateľky k manželskému spolužitiu a na defenzívny postoj odporcu k riešeniu tohto stavu, nie je ani podľa odvolacieho súdu predpoklad obnovenia manželského spolužitia. Pre správne fungovanie manželstva je potrebné, aby bolo založené a zotrvalo na dobrovoľnosti oboch manželov. I podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nikoho nútiť, aby proti svojej vôli zotrval v manželskom zväzku. Keďže navrhovateľka odmieta zotrvať v manželskom zväzku a súd mal za preukázaný rozvrat manželstva, súd prvého stupňa správne na základe týchto skutočností manželstvo účastníkov rozviedol.

Vzhľadom k tomu, že odporca nesúhlasil s rozvodom manželstva, súd prvého stupňa správne rozhodol i o úprave práv a povinností k maloletému M. na čas po rozvode manželstva tak, že maloletého zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorá mu zabezpečuje všetku potrebnú starostlivosť, a v ktorej ani odvolací súd nezistil žiadne nedostatky.

K návrhu odporcu, aby súd zveril maloletého M. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa správne v tomto prípade prihliadol na výsledok znaleckého dokazovania, ktoré bolo vykonané v konaní o návrhu oboch rodičov na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom na súde pod sp. zn. 31P/251/2012. V uvedenom konaní bol

dňa 13.05.2014 vyhlásený rozsudok, ktorým bol maloletý M. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 60 Eur mesačne, ktorý rozsudok bol potvrdený i odvolacím súdom. Podľa vyjadrenia znalca v uvedenom konaní je s poukazom na aktuálny stav rodinných vzťahov otázka striedavej osobnej starostlivosti predčasná. Poukázal na to, že matka dieťaťa umožňuje otcovi stretávanie sa s maloletým aj nad rámec. Ďalej uviedol, že otázka starostlivosti o maloletého je v súčasnosti zo strany otca prekrytá a významne ovplyvnená neprijatím alebo nezmierením sa s tým, že matka opustila otca dieťaťa. Maloletý má rád obidvoch rodičov, má s nimi vytvorenú dobrú, stabilnú citovú väzbu a tiež by bol najradšej, keby rodičia žili spolu. Zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti navrhovateľky odporučila aj zástupkyňa kolízneho opatrovníka. Z vykonaného dokazovania mal teda aj odvolací súd za preukázané, že zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov by nebolo v jeho záujme. Striedavá osobná starostlivosť by preto v súčasnosti nezabezpečila potreby dieťaťa lepšie ako súčasná starostlivosť, keď je dieťa v osobnej starostlivosti matky, pričom vzťah s otcom si bude budovať prostredníctvom dostatočne rozsiahlej úpravy styku, keď ani matka otcovi v styku s dieťaťom nebráni. Rozhodnutie o zverení maloletého M. do osobnej starostlivosti matky je založené na skutočnostiach zistených vykonaným dokazovaním, najmä na záveroch v konaní podaného znaleckého posudku, ktorý sa zaoberal aj možnosťou striedavej výchovy maloletého, pričom zistené skutočnosti boli zo strany súdu prvého stupňa správne právne posúdené a záver o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

Záujem odporcu, ako aj jeho prínos pre zdravý rozvoj maloletého M. bude teda zachovaný formou styku s maloletým, ktorý súd prvého stupňa upravil správne. Súd teda upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, aby sa spolu mohli stretávať každý týždeň, čím má otec vytvorený dostatočný priestor, aby sa mohol podieľať na výchove svojho syna. Okrem toho ešte súd upravil styk otca počas dvoch samostatných týždňov počas letných prázdnin, s čím prejavil súhlas aj zástupca kolízneho opatrovníka.

Čo sa týka určenia výživného súd prvého stupňa správne prihliadol na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, príjem a výdavky matky v súvislosti so zabezpečovaním starostlivosti o maloletého a tiež príjem a výdavky otca, ako i na skutočnosť, že obaja majú ešte jednu vyživovacou povinnosť k plnoletej dcére, ktorá študuje na vysokej škole a správne určil výšku výživného zo strany otca k maloletému M. v sume 60 Eur mesačne. Takto stanovená výška výživného je aj podľa odvolacieho súdu primeraná nielen potrebám maloletého dieťaťa, ale aj možnostiam a schopnostiam otca a matky dieťaťa.

K námietke navrhovateľky uvádzanej v odvolaní, že v tomto konaní navrhovala výživné v sume 80 eur, ktoré zodpovedá možnostiam a schopnostiam odporcu toto výživné platiť, ako aj novým výdavkom, ktoré vzniknú s nástupom mal. M. v septembri do ďalšieho ročníka školy a tiež s poukazom na skutočnosť, že o zvýšenie výživného bude možno žiadať najskôr až o rok, kedy začne mal. M. navštevovať druhý stupeň, pričom práve tento aktuálny rok v rámci ktorého absolvuje štvrtý ročník by bol pokrytý navrhovaným výživným v sume 80 eur, ktoré je výživným na čas po právoplatnosti rozvodového rozsudku, odvolací súd uvádza, že v konaní o návrhu oboch rodičov na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedenom na súde pod sp. zn. 31P/251/2012, ktoré tomuto konaniu predchádzalo bol dňa 13.05.2014 vyhlásený rozsudok, ktorým bol maloletý M. zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jeho výživu sumou 60 Eur mesačne, ktorý rozsudok bol potvrdený i odvolacím súdom, pričom matka v tomto konaní žiadala výživné v sume 60 eur a keďže od tohto rozhodnutia sa pomery na strane matky, otca i maloletého podstatne nezmenili, nebol dôvod meniť výšku výživného určeného súdom prvého stupňa. To, že maloletý nastupuje do 4. ročníka základnej školy na tom istom stupni, nie je podstatná zmena pomerov na jeho strane, tak ako predpokladajú zákonné ustanovenia Zákona o rodine.

V danom prípade súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a správne rozhodol, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie výsluchmi svedkov ako i výsluchom mal. M., tak ako žiadal odporca.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 144 O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.